

A Sant Vicent

Sou columna molt segura
de la pau i de la fe.
Sou la llum que ens assegura
caminals rectes al Bé.

Vostre verb aclarí negres dubtes,
netejà de molts cors el pecat,
féu baixar de l'altura divina
l'aigua neta de la caritat.

Bona gent!
Es el crit
tot roent
que va fent
vora el cor
de la gent.
Bona gent!

Pels camins multituds fervoroses
van seguir-vos a peu i constants.
Huí us seguim exaltant vostra glòria
tot mostrant nostre cor valencià.

El clarí sou de la pau,
el flameig sou de la fe,
de València el fill més gran,
sou el sant més gran del cel.

Bona gent!
Sant Vicent!

CARLES SALVADOR

Sant Vicent Ferrer i els "Miracles" de Russafa

Sent extraordinari el poder taumaturgic de Sant Vicent Ferrer, es quasi imposible parlar d'ell sens fer referència dels seus nombrosissims «Miracles».

Esta celestial virtut del Sant ha segut recollida poèticament pel poble valencià en la representació escenificada dels mateixos, tradició que amorosament guarden els «Altars» com a joia espiritual que tots els anys ofrenen al Sant els dies de la seua festa.

En la primer época de l'Altar de Russafa que ens ocupa representaren els «Miracles» que podriem dir clàsics (Escalant, Bernat i Baldoví, etc.), en els que domina la nota humorística.

Després de la liberació aquest «Altar» ha tengut el noble orgull d'estrenar un «Miracle» cada any, esent l'autor dels mateixos En Vicent Montesinos (que en glòria estiga), donant-li dies d'esplendor i lluiment al mateix, fins l'any 1952.

En aquest En Germà Roig aprengué la ploma, valencià de rel, fill de Russafa y Vicentí apassionat, esent un inovador en aquesta materia.

En primer lloc ens trobem en els «Miracles» de Germà Roig en que Sant Vicent és la figura central de l'obra, tant en l'aspecte material com espiritual; en aquest, no extracta de fer riure, sino de predicar amb forma clara i senzilla per a que arriben fácil-

ment al poble les veritats eternes, i per çò adoneu-se dels sermons que Germà Roig posa en llavis de Sant Vicent. Son tan filosófics, tan apostólicos i tan fogosos, que sembla que és el propi Sant Vicent qui, fent un nou «Miracle», conduix la ploma de l'autor.

Un altra qualitat de l'obra Vicentina de Germà Roig pel seu voler a sa terra, és l'interés en demostrar la falsedad de la legenda, de que Sant Vicent ixqué de València no volent portar ni la pols de les seues sabates, ja que no hi era aixis, puix quan en l'abril de 1419, estant predicant a Vannes (França), caigué en el llit malalt, ferit de mort, va sentir l'enyorança de la seua terra i digué als que l'acompanyaven: «Fills, no hi ha que parlar de tornar a València.» Que poèticament recorda Germà Roig en el «Miracle» d'aquest any, l'enyorança que Sant Vicent sentia per la seua ben volguda Mare, en els darrers moments de la seua santa vida.

I com l'idea de tots els valencians es enaltir sempre la figura del nostre Pare Sant Vicent Ferrer, fent recordar i viure les seues santes ensenyances, be mereix qui ho aconseguix, com Germà Roig, que el seu nom flamege en l'aire en modest però fervient homenatge d'admiració.

DR. FRANCESC VERDEGUER

JOSE OÑATE LAFUENTE INSECTICIDAS DOMESTICOS

Calle Pintor S. Abril, 31

Teléfono 74437

VALENCIA